

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

Скъпи читатели на в-к „Християнска мисъл“, тъй като проповедниците в нашата страна са вече мнозина, а през годините в отделните ни църкви по места биват назначени една малка част от тях, редакционният съвет реши да открие портретна рубрика, която да компенсира поне частично познанието и липсващия духовния обмен с личностите, посветили живота

си в служба на Бога. Нагяваме се, че тази страница ще бъде от полза и за самите тях - „обречените“ да слушат предимно себе си и оцетени от възможността да бъдат „потребители“ и на проповедите на своите колеги. Вярваме, че това е една възможност за взаимно обогатяване и допълване от страна на всички членове на нашата църковна общност.

Красимир КАРЕВ

Човекът е създаден да има Господар. Както кученцата. И най-малкото кученце е създадено и намира своето щастие в това, да служи на господаря си. Когато бъде изпъдено, то не знае какво да направи, скита по улиците, плаши се, лае по колите, докато някой инцидент или отрова сложи край на живота му...

Бог е общество в три лица, които са в свършени отношения помежду си и се радват да създават друго общество - други същества, за да ги научат на такива отношения. Например отношенията в човешко общество от мъж, жена и дете. Така както лицата в Троицата са в близки отношения, Бог иска да е всеки миг близо до всяко от своите деца и Той да вдъхновява всяка тяхна мисъл, всяко тяхно желание, всяка тяхна подбуда. И цялата вселена да трепти в една хармония, хармонията на Божествено. Когато Бог бъде изворът на мислите ни, всяко същество намира в това най-висш израз на наслада и цел на съществуването си - да откликва на тази любов!

Днес светът не е такъв. Човек не може да откликне така искрено и непосредствено на ничия любов в живота си. Как всичко е станало съсем различно?

Като основа на своето управление Бог създава закони. Те не представлявали път към Бога, защото всички живеели с Него; но били лампички, индикатори, които трябвало да сигнализират, че в душата има проблем. Всички в онази безгрешна вселена били убедени, че са направени съвършено, и най-висшата им наслада била да общуват с Бога. Но най-съвършеното същество - Луцифер - нарушило тази хармония. Теолозите тълкуват написаното в Езекиил 28 глава като писано за него:

"2Сине човешки, кажи на княза на Тир: така казва Господ БОГ: "Понеже сърцето ти се надигна и ти каза: "Аз съм бог! Седей на божие седалище сред моретата." А ти си човек, а не бог, но правеш сърцето си като божие сърце.

5С голямата си мъдрост ти умножи богатството си чрез търговията си и сърцето ти се надигна поради богатството ти.

6Затова, така казва Господ БОГ: понеже пра-

виш сърцето си като божие сърце,

7затова, ето, аз ще докарам върху теб чужденци, най-страшните между народите, и те ще изтеглят мечовете си срещу красотата на мъдростта ти и ще осквернят великолепието ти,

8ще те свалят в рова и ще умреш, както умират убитите сред моретата."

Малко по малко Луцифер се отдал на мисли, които НЕ ИДВАЛИ от Бога, но произлизали от самия него. Започнал да задържа вниманието си върху собствената си мисъл и постепенно започнал да упорства срещу мислите на Святия Дух в него. И се случило следното: външно изпълнявал всичко, но

*Мечтата на всяко бездомно куче е да си има собствен господар...
Макар на пръв поглед да е непонятно, нашияникът също е част от кучешката мечта. С него ти принадлежиш на стопанина си. С него той те държи близо до себе си и никой не може да те погривта, без да си навлече гнева му.*

на всички, които те гледат.

19Всички, които те познаваха между народите, се смаяха заради теб; ти стана ужас и няма да те

ТЕХНОЛОГИЯТА НА ГРЕХА И САМОБОЖИЕТО

вътрешно се появила съпротива - искал да задържи собствените си мисли в себе си. (При нас днес е обратното - ние се насиливаме в обратна посока - да задържим БОЖИИТЕ мисли в себе си.) Така постепенно той заглушавал Божия глас в себе си. Езекиил 28 глава продължава:

"14 ти беше херувим, помазан, за да закриляш; и аз те поставих там; ти беше на Божия свят хълм, ходеше сред огнени камъни.

15Ти беше съвършен в пътищата си от деня, когато беше създаден, докато се намери беззаконието в теб.

16От голямата ти търговия вътрешността ти се изпълни с насилие и ти съгреси; затова те отхвърлих като скверен от Божия хълм [...]

18[...] затова извадих отсред теб огън, който те пояде, и те обърнах на пепел по земята пред очите

има до века."

Луцифер знаел кой е Бог, вярвал в Бога, но станал бог за себе си и започнал да издава заповеди на себе си. Така избрал да стане една затворена система - цяла вселена - в себе си.

Тъмна вселена, на която той бил богът. И в онзи миг станал мъртъв, душата му станала на пепел (ст.19).

Това е механизмът на греха. По същия начин човек става бог на самия себе си и вече не е Божий поданик. Всеки грешник представлява една тъмна вселена, на която сам е бог. Тъжно е да живееш в свят от богове. Всеки иска да те подчини! (Хубаво е да се живее в свят от Божии създания!) Стиховете по-нататък (18 и 19) казват, че Луцифер се превърнал в ужас. Ако си представите, че никога няма да обичате - превърнали сте се в ужас. Това, което дава

желание да живеем, е любовта! В греха няма истинска любов, а любов към себе си - себелюбие. То се проявява навсякъде в света - в сексуалните отношения, в притежането на неща... То е

липсата на Бога в сърцето. Но това е гибелно, такова е било и за Луцифер. Една страст, по-силна от него, го изяжда. "...извади огън от тебе..." - казва Бог чрез пророка, един огнен ад. И на края

душата му изгоряла: "обърнах те на пепел". Отсега щял да живее по технологията "Аз го направиох".

И започнал да върти търговия (както казва стихът) и с чар и красота спечелвал поклонници на своята воля. За първи път във вселената имало ДВАМА богове и два мотива за живеене. Небесните същества му вярвали, защото не знаели какво е лъжа. За Сатана Исус каза, че "от своето си говори" - не му ги казва Бог нещата. И понеже Луцифер не успял да се опълчи открито срещу Бога, тръгнал срещу закона: твърдял, че свободата е по-съвършена от ограниченията. Повел една революция към свобода...

Вдъхнал недоверие у първата жена. И в този миг НЕЙНАТА мисъл станала водеща. Това е грехът. И тя съгрешила. Оттогава хората отдават предпочитание на собствените си мисли. Те са господари на собствените си сърца. В Библията има повече от хиляда случая, където се говори за "сърце". Всичко в сърцето им било зло (Бит. 6:5), защото водещото в това сърце е собственото АЗ. Сърцето на фараона било зако-равено (Исх.9:7), защото имало себелюбиви желания. В Чис.15:38 се предупреждава да НЕ дирим нещо по собственото си сърце и очи. (Грехът е свързан с нашето сърце и очи!) Техниката на греха е да желаем НИЕ нещо. Но когато Бог не ни го дава, когато не ни помага, се обръщаме към други

богове. Сатана ЗАДОВОЛЯВА желанията ни! И за да опазим всичко, което имаме, полагаме неимоверни усилия, грижи, хабиам нерви. Затова Бог толкова горчиво говори срещу тази зависимост. Дай сърцето си на Мене - казва Той. От сърцето започва всичко!

Кой е върховният закон и по коя воля живееш ти? Дали си сам Бог на себе си? Когато всичките ти желания угаснат и се уеднаквят с Бога, когато се съразпнеш с Христос (Гал. 2:20), Бог ще изпълни сърцето ти. "Аз в тях и те в Мен..."

Красимир Карев е роден на 26 октомври 1971 г. в Стара Загора. Със съпругата му Нина имат две деца - Преслава, на 10 години, и Никола, който тази година става първокласник. След уволнението си от казармата Красимир Карев става студент в Техническия университет в Габрово, тогава все още МЕИ. След първия семеен престой през 1992 г., се залавя усърдно с проповедническата дейност. През 2000 г. е ръкоположен за пастор. Работил е в адвентните църкви в Перник и Радомир, Кюстендил, София, а от няколко месеца е във Варна.

Пред паството си понякога споделя, че е довел повече хора при Бога по време на казармата, отколкото като проповедник. Наистина проповедническите задължения понякога ограничават свободата му на действие. Но въпреки това софийските църкви, където Красимир работи от 2000 до 2005 г., са сред тези с най-голям растеж на членството си - увеличил са се с над 80 души за периода.

Редакционният екип пожелава на Красимир и семейството му да са все така отдадени на работата си за Бога и хората.